

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituano «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR RESPONSÁVEL
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
REDATOR: MONS. P. RAGAZINSKAS
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIŲ
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S:
AV. ZELINA, 515 - C. POSTAL 4118
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA 10,00

NR. 343 (45)

SÃO PAULO — BRASIL

1961 M. SPALIO MĖN.

— OUTUBRO 28 D.

XIV METAI

ATOMINIO KARO ATVEJU RUSIJA PAVIRSTU PER KELETA VALANDU I Pelenu Kruva.

Amerikos gynybos sekretorius — krašto apsaugos ministeris Rowell Gilpatrick pasakė Amerikoje, Hotsrings. šio mėn 21 d., idomią kalbą apie Amerikos atominius ginklus, ir tarp kito pabrėžė, kad «so vietų pasigyrimai ir grąsinimai atominėmis raketomis, kurie nukreipti prieš laisvąjį pasaulį, ypatingai prieš europiečius NATO narius, reikia vertinti tikrų faktų šviesoje». Jisai pranešė, kad JAV valstybės turi «DEŠIMT TŪKSTANČIŲ ATOMINIŲ BOMBŲ IR RAKETŲ», ir jeigu sovietai ir įvykdytų netikėtą užpuolimą atominiais ginklais ant

Amerikos, tai JAV atsakytų galingu, viską naikinančiu smugiu, ir todėl tikimės, kad sovietai neišprovokuos karinio konflikto plačiu mastu.

«Tame tikri, kad laimėsime. Jau vien palyginus karines jėgas. Bet nežiūrint to, vistiek mes ieškosime taikingo būdo pasaulinėms problemoms išspręsti» — pabrėžė kalbėtojas Toks amerikiečių pasitikėjimas, kad galės sutriuškinti komunistų kolonialių imperiją, ir kad jie gali ramiai priešintis Nikitos grąsinimams ir šantažai, remiasi labai objektyviu ir ramiu įvertinimu abiejų kraštų ka-

JAV-ųjų prezidentas Kennedy 99 Jungtinių Tautų delegatams pareiškė, kad reikia lenktinuoti neginkluojantis, bet siekiant taikos įgyvendinimo.

LIŪDESIO DIENA

Lapkričio 2 žvelkime į skaistykla ir dvasios akimis matykime tenai esančias mūsų artimųjų brangias sielas, kenčiančias nes dar nespėjo, būdamas šioje žemėje, atlyginti Dievo teisybei. Jos kreipiasi šv. Rašto žodžiais į mus maldaudamos: «Pasigailėkite, pasigailėkite nors jus, mano prieteliai, nes Viespaties ranka mus palietė».

YRA SKAISTYKLA

Tiesa, kad yra skaistykla tokia didelė kaip ir kitos visos tiesos, kurias atmetęs žmogus negalėtų vadintis katalikas. Už tat Bažnyčia abai ragina melstis už mirusius ir ši maldos praktika jau randama nuo pat pirmųjų krikščionijos laikų katakombose, kur buvo laikomos prie mirusiųjų karstų šv. Mišios ir kalbamos kitos maldos, ir taip per visus amžius iki šių laikų mirusių atminimas yra labai didelis. Mirusieji atmenami per ištuos metus betypatingas visų dėmesys koncentruojasi lapkričio 2 dieną.

Ši tiesa jau buvo žinoma dar kur kas prieš Kristaus atėjimą į šį pasaulį. Jau Senojo Įstatymo II Makabejų knygoje 12 skyriuje skaitome žodžius: «Yra išganinga malda už mirusius». O Naujame Įstatyme daugelyje vietų, ypač šv. Povilo laiškuose, randame raginimus, kad tikintieji melstųsi už mirusius kad Dievas būtų jiems gailėstingas. Šv. Dvasios įkvėptieji šventame Rašte žodžiai aiškiai mums primena, kad yra skaistykla, nes jeigu tik būtų dangus ir pragaras, tai maldos nebūtų reikalingos už mirusius. Jeigu pateko į pragarą tokios sielos neišgelbėsi nei aukomis, nei maldomis, o jeigu į dangų, tai irgi maldos nereikalingos už tokias sielas, bet jos jau meldžiasi už mus.

Ne tik šv. Raštas kalba apie skaistykla, bet ir įvairių tautų tikėjimuose randame pėdsakus. Taip egiptiečiai dar prieš 3 tūkstančius metų prieš Kristų savo šventose knygoje turėjo maldas už mirusius, kad jie greičiau patektų į dangų, vadinamą — Osiris. Taip pat 600 metų prieš Kristų persai tikėjo, kad mirusieji prieš pasiekdami amžiną laimę turi atlikti labai vargingas keliones. Stoikai kalbėjo net apie ugnį, kuri po mirties nuvalanti nuodėmes. Ir moderniški tikėjimai taip pat daugumoje kalba apie skaistykla. Ir protestantų teologas Hase pripažįsta katalikams tiesą, nes girdi, yra sielų, kurios yra per geros stumti į pragarą ir yra per prasos priimti į dangų. Tai turi būti vieta, kurioje privalo jos prisiruošti, jeigu ant žemės nespėjo.

Mišios, maldos, atlydai ir geri darbai labai padeda mirusiems dėl to stenkimės eiti jiems į pagalbą, o jie mums atsilygins savo maldomis, kai išeis iš skaistyklos ir pateks į amžiną laimę. Vaikai atsiminkime savo mirusius tėvus, tėvai vaikus, vyras žmoną, žmona vyrą, kaimynai kaimynus, bet ir priešus, kurios galėtum traukėme į nuodėmes ir šiandien jie kenčia už bendras nuodėmes.

J. B.

rinių galybių.

PAGAL GILPATRIKĄ. Amerikos represalijų galybė yra tokia, kad jei kas išprovokuotų ją, susilauktų momentaliai visiško užpuolimo sunaikinimo — ir užpuolikai būtų tikra autodesiracija. JAV šian dieną turi šim ai šimtų tarpkontinentalinių bombonešių kurie gali pasiekti lengvai bet kurią Sovietų Sąjungos vietovę. Tarpe tų bombonešių yra dar 600 sunkiųjų bombonešių ir vidutinio pajėgumo bombonešių, kurie gali atlikti tarpkontinentalines operacijas.

JAV turi šiandien 6 povandeninius atominius laivus «Polaris», kurie transportuoja 96 atomines raketas ir be to dar desėtkus interkontinentalinių raketų.

Mūsų lėkuvnešiai ir mūsų karinės pajėgos užjūry, be to viso, gali dar paleisti papildomus megatonus. Bendras kiekis visų mūsų kariškų prietaisų, kurie gali šaudyti atominėmis bombomis, skaičiuojamas dešimčiais tūks ančių savaimė aišku, kad kiekvienam prietaisui mes turime daugiau kaip po vieną atominę bombą.

Ši kalba sulaukė iš anksto prezidento Kennedy pritirimo. Tad, trumpai ir drūtai: Nikitos grąsinimai ir šukavimai ir visi jo atominiai šantažai tėra tuščias burbulas, skirtas mažoms tautoms baime įvaryti.

Jeigu prieitų prie atominio karo, visvien kas jį bepradėtų, rusai būtų per keletą valandų supiškinti į dulkes su visa jų išpūsta galybe, nes ši urės Amerikos karinės pajėgos, galybė ir atominis apsiginklavinimas daug kartų perviršija rusų, ir niekam dėl to baimės neįvaro, nei mažiausioms tautoms.

Atsiminkime, kaip prieš keletą metų viename Jungtinių Tautų posėdyje Nikita sušuko ir grasino, bet nieko tuo nepasiekė, tik vienas marksistiniai nusistatęs juodukas, ėjęs savo laiku «mokslus» Maskvoje, ir atstovėjęs kokiai tai negrų respublikai, po Nikitos kalbos balsiai pasakė: «O VIS DĖL TO GERAI, KAD IR AMERIKA TURI ATOMINIŲ BOMBŲ.» Taigi, laisvajame Vakarų pasaulyje ramiai žiūrima į Nikitos švaisčiojimus ir pasigyrimus.

Prisiminkime taipogi, kad nežiūrint neginčijamo pramonės progreso Rusijoje ir jos kolonijose (kurios, kaip pašai pai vadinamos «liaudies respublikomis»), LAISVAME PASAULYJE PROGRESAS DAR DIDESNIS. Kasmet skirtumas tarp Vakarų ir rusų vis didėja — Vakarai darosi vis daugiau ir daugiau galingesni už rusus.

ISTORINIS PROCESAS AIŠKIAI YRA KOMUNISTŲ NEAUDAI.

Nežiūrint, kad rusai šaudė į

mėnulį, ir su didžiausiu pasišventimu, visomis jėgomis vysto savo pramonę, laisvuose vakaruose pramonė auga greičiau negu pas rusus. Neįtolimoje Japonijoje pramonės augimas yra pusanatro karto didesnis, kaip RUSIJOJ. O kadangi pramonė yra faktiškai karo potencialas, tai rezultatas šio istorinio proceso yra labai aiškus: už 10 metų Rusija bus daug silpnesnė už laisvuosius Vakarus, negu dabar, o už 20 metų dar labiau.

IR NIKITA TAI GERAI ŽINNO apgaudinėdamas savo tautą: pirmiau žadėjo pakelti mūsų pieno ir sviesto gamybą ir pavyti Ameriką 1965 metais, pas ui jau nukėlė iki 1970 metų, o dabar 22 metų suvažiavime nukėlė 20 m. vėliau, t. y. 1980 metams.

Yra visiškai aišku, kad nei už 10, nei už 20 metų, ir iš viso XX me amžiuje, kaip išreiškė prezidentas Kennedy, RUSAI AMERIKOS NEPAVYS. Tame ir slypi laisvųjų tautų stiprumas.

Rusai gali susikoncentravę, ir nežmoniškų aukų dėka prisiartinti, (bet ne pavyti) laisvąjį pasaulį TIK VIENOJ KOEIOJ NORS SRITY. Jie pasirinko karo pramonę.

VAKARUOSE karo pramonė ir lengvoji pramonė aprūpinant gyventojus būtinaisiais vartojimo reikmenimis eina ir vystosi lygiagrečiai, ir daug didesniu mastu kaip Rusijoje. O Rusijoje arba viena, arba kita, net Nikita pasakė: «Ištekliai nebėra viskam». Tad kam toks soializmas reikalingas? Ką jis davė po 40 metų komunizmo, kuris jau beveik įvykdytas?

Kokius būtus stato ruskiai savo darbininkams komunaliniuose namuose? Žemos lubos, du miegamieji, kaip «degtukų dėžutės», ir visa tai 200 milijonų tautai. Pagal Nikitos pranešimą, tokių butukų pristatyta tik 50 milijonams gyventojų. O kur visi kiti turi sutilpti?

Kodėl LAISVOJE EUROPOJE, po tokio baisaus karo, beveik visi darbininkai jau turi žmoniškų butus, nekalbant apie Š. Ameriką, kur kiekvieno darbininko šeima turi bent standartinį penkių ar šešių dedelių kambarių butą tokio didžio kambarių, kad viename iš jų tilptų visas socialistinis Nikitos butas?

Tas pats dedasi ir asfaltuotų plentų tiesime, automobilių gamyboje, hidroelektrinių sto (pabaiga 6 pusl.)

Privatininkai, dykaduoniai nestato komunizmo...

(Elta) Liepos mėn. pabaigo je paskelbus kom. partijos programos projektą partijai nepaprastai palengvintas varovo, agitatoriaus uždavinys. Kiekviena partinio pareigūno kalba, ūkininkų, darbininkų, moksleivinkų pareiškimai ar straipsniai prasideda programos paskirų vietų citatomis ir džiaugsmo pareiškimais kad ateitis būsianti tikrai šviesi, nes juk tai nustatė programa, o ji juk klysti negali.

Savo vedamajame «Tiesa» (212 nr.) džiūgauja, kad nepaprasta laimė gyventi tokioje visuomenėje, kur žmogus žmogui e-ąs brolis ir kur žmogaus poreikiai tenkinami pagal pareikalavimus (dienraštis tik nemini, kada tikimasi sulaukti tos «laimės»... - E).

Girdi, net širdį džiugina «tūkstančiai» pavyzdžių, kai Lietuvos žmonės visur stengiasi įnešti savo indėlį į komunizmo pastatymo reikalą. Janina Ragauskaitė pasiryžusi šiame išauginti 500 bėkūnų ir tai esąs pavyzdys, kaip žmogus suprantas savo pareigą komunizmui. Jei dirbsi geriau, greičiau — jau neši savo indėlį...

Darbas visuomenės labai — štai tokį šūkį šiuo metu Lietuvoje primygtinai skiepija spauda ir Vilniaus radijas. Tai esą įrašyta ir prognoze, tai gi tai — jau tašyklė. Tuotaru toji pati «Tiesa» čia pat gailiai nusiskundžia, kad kaip tik Lietuvoje pakilo skaičius tokių žmonių, kurie nori gauti gerybių iš visuomenės, tačiau... patys visuomenei nieko nenorį duoti. Tokie žmonės — tai atplaišos, veltėdžiai. Jau žinoma, kad Lietuvoje neseniai smarkiai pakilo ir baudimai už tų veltėdžių «darbus», už spekuliaciją, prirašinėjimus žemės ūky

je, padažnėjo demaskavimai spaudoje tų, kurie įsigijo namuką ar mašiną.

Kas čia kaltas? «Tiesos» atsakymas čia aiškus — tik kapitalistinė santvarka, nes ji turėjusi «vilkiškus įstatymus» ir jais kaip tik tie dykaduoniai dabar Lietuvoje naudojasi. Taigi čia peršasi išvada — dabar, jau per 20 metų praslinkus nuo bolševikinės santvarkos įvedimo Lietuvoje štai toji kapitalistinė santvarka tokią didelę įtaką daro Lietuvos gyventojus miestuose ir kolchozuose!

Nors kom. partijos programa žada taip puikiai ateiti, rojų žemėje tačiau... kaip tik ją paskelbus, tie lietuviški «dykaduoniai», anot «Tiesos», svarbiausiu savo tikslu laiko apsitverti nuosavame darže, rūpintis tik savimi... Esą, «jo asmenišką turtą šventas ir neliečiamas, o valstybinis, visuomeninis jam nerūpi». Jei Lietuvos gyventojai, kaip ir partinis organas, pripažįsta, taip pa ilgę privačios nuosavybės, matyti, jie bodisi komunistinio režimo varžtų, kolchozinių santvarkos.

Be veltėdžių, dykaduonių vardo, jau sugalvota ir naujų titulų, kaip «privatininkai», «atvirusomeniniai elementai». Blogiausia, kad anot «Tiesos», tų «privatininkų» Lietuvoje ne tiek jau mažai ir ne taip juos smerkia visi tikrieji «tarybiniai žmonės». Tas pats dienraštis jau turi pabrėžti, kad... atsiranda žmonių kurie su «dykaduoniais» taikstosi, jie susiraada sau globėjų rėmėjų, užtarėjų.

Pasirodo, kad kapitalistinėje Lietuvoje bujoję, anot «Tiesos», apgaudinėjimas, akių dūmimas, karjerizmas ir tos liekanos veikiančios dabar.

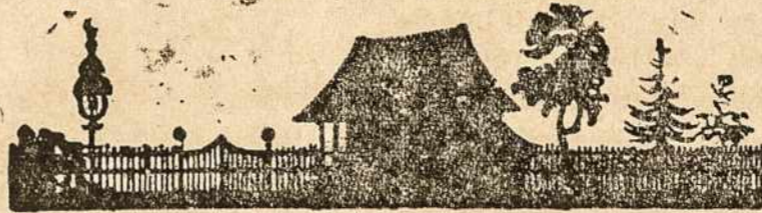
«Mūsų visuomenė» (jā gi

V E L Ė

Tiek šį metą žibuoklių, ramunių,
Jog bijau žemę kojom paliest —
O kad būčiau pa-auly be kūno,
Lyg benamė dvasia —
O kad būčiau vėlė!

Niekuomet kojom žemės neliesčiau,
Lankoje neužgaučiau rasų —
Neštų vėjas, ja vengčiau eit pėsčias.
Į upelį nestumčiau žmogaus,
Nekalbėčiau balsu...

Tik naktim prie gėlių dėčiau ausį
Ir klausyčiaus, ką šneka sapne,
Kol giesmė «Jėzau mano mieliausias»,
Nusidėjus kapuos,
Kviestų grįžti mane.

— Rugsėjo 2 d Vilniuje atidarytas teatro sezonas. Operos ir baleto teatras pastatė V. Klovos opera «Duktė», o pirmąją operos premjera bus Gounod «Romeo ir Julija». Akademiniams dramoms teatras nuvyko su gastrolėmis į Kauną, ten pastatęs J. Marcinkevičiaus «Herojinę poemą» Kraujas ir pelenai», H. Ibseno «Šmėklas», M. Lermontovo «Maskaradą», A. Makajonoko «Levonicha išeina į orbitą». Rugsėjo 16 d. sezonas atidarytas Vilniuje Rysium su partijos suvažiavimu spalio mėn. teatras stato N. Pagodino pjesę «Grečioji, patetinė». Ją režisuoja K. Juknevičius, dail. M. Percevas, o Lenino vaid-

reikia suprasti kom. partiją) jaučia ir stebi ir pyksta, kad Lietuvos gyventojai nesitaiksto su bolševikiniu režimu (jų terminais kalbant), nejučia pareigos plėšytis dėl komunistinės «statybos». Ir tai vyksta ne tik Lietuvoje, bet ir visoje sovietijoje

menyje pasirodys J. Kavaliauskas.

— Rugsėjo 9 d. Lietuvos spaudoje ir per radiją paminėta dramos aktorius Al. Kernagio 50 m. sukaktis. Jis laikomas «įvairiaspalviu talentu». «Tiesa» turėjo pripažinti, kad Kernagio kūrybinę veiklą nušė B. Dauguviečio, A. Sutkaus K. Glinskio ir A. Olekos Žilinsko įskiepyta didelė meilė teatrui. Dramos teatre jis ir režisierius. Numato pastatyti Šekspyro komediją «Daug triukšmo dėl nieko»

ĮTAMPA DIDĖJA, DEPORTACIJŲ BAIMĖ

(E) Ryšium su Sovietų S-je keliamu triukšmu dėl vad. v. karų imperialistų (su JAV priešaky) tariamai kurstomo trečiojo pasaulinio karo, visoje Sovietų S-je didėja įtampa, vis labiau pasireiškia gyventojų nerūtingumas. Atsiranda ir baimė dėl galimų deportacijų. Pranešimais iš Stokholmo, parduotuvėse išnykusi mėsa ir sviestas. Žmonėse

kelia nerimą ir ženklai, kad Sovietai stiprina karinius pasirengimus. Pastaruoju metu padidėjęs ir žmonių dingimas. Stokholme leidžiamas estų koalicionis savaitraštis «Teataja» rugsėjo 2 d. paskelbė, jog gauta žinių apie didelį gyventojų nerimą pavergtoje Estijoje. Daug vyrų esą pašaukta kariuomenėn. Baiminasi, kad mobilizacijos pridedangoje būsiąs vykdomas priverstinis gyventojų išskeldinimas Rusijos gilumon.

PAVOJUS SOVIETAMS BANDANT ATOMO BOMBAS

(E) Ryšium su sovietų pradėtais atomineis sprogdinimais, visame pasaulyje nuaidėjo protestų banga. Susirūpinimas kyla ir kaimyniniuose sovietų kraštuose. Kaip praneša Eltos Stokholmo bendradarbis, tie sprogdinimai, švedų spaudos žiniomis, sukėlė rimtą pavojų, jog Švedija galinti nukentėti nuo radioaktyvinių kritulių.

45.000 Goeteborbo miesto darbininkų kreipėsi į sovietų vyriausybę, kad ji laikytųsi savo ankstesnio pažado ir, atsižvelgdama į tokių sprogdinimų pavojus pasaulio sveikatai ir taikai, juos sustabdytų ligi galės būti pasiektas tarp tautinis susitarimas atominiams bandymams uždrausti.

Kopehagoje dvi dienas pėsdiavę Švedijos, Norvegijos Suomijos Islandijos ir Danijos užsienio reikalų ministrai bendrame komunikate pareiškė gilų apgailėstavimą, kad beveik po trejetą metų trukusio moratoriumo vėl buvo pradėti atominiai bandymai.

— Kardinalas Julijus Doepfner paskirtas į Miuncheną vietoj mirusio kardinolo J. Wended Kard. Doepfner, 47 m. amžiaus, jauniausias kardinolas, ikišiol valdė Berlyno vyskupiją. Užklaustas apie perkelimą atsakė: «Bažnyčios žmogus eina ten, kur Bažnyčia jį šaukia».

Dr. Marija Alseikaitė-Gimbutienė.

Mūsų Protėvių Paziūros i Mirtį ir Sielą.

Primityvaus žmogaus gyvenimas nėra toks sudėtingas, kokį mes šiais laikais gyvename ar įsivaizduojame, skaitydami laikraščius, romanus. Primityvaus žmogaus gyvenimas eina ne ištiestos linijos pavidalu, bet rata, jis cikliška nuolatos kartojasi, jis neturi nei aiškios pradžios, nei aiškios pabaigos, nes mirtis nėra pabaiga, o gimimas nėra pradžia, o tik atgimimas, atsinaujinimas. Ties gimimo ir mirties taškais primityvus žmogus stengiasi, religinėm apeigom iššaukdamas tam tilaras jėgas, greitinti tą perėjimą ir siekia palaikyti gyvenimo trukmę.

Tai, ką mes mirtimi vadiname ir kas mums yra kartu įvykęs, nepakeičiamas faktas prieš kurį žmogus yra visiškai bejėgis, primityviam žmo-

gui tėra tik pereinamoji stadija, kurią religinėm apeigom dar galima vienaip ar kitaip nukreipti. Mirtis priklauso peridiniams žmogaus gyvenimo reiškiniams. Ji turi ateiti laiku: kai žmogui gyventi skirtas laikas išgyventas ir gyvybės jėga išsekusi. Netikėta, nenatūrali mirtis dėl to visai kitaip traktuojama. Senatvė mūsų liaudyje, kaip ir daugumoje kitų tautų yra gerbiama. Primityvus žmogus suaugęs su gamta, jo gyvenimas panašus į gamtos gyvenimą, kuriame irgi vis peridiskai matom gimimas ir mirtis. Gamtos gyvenimo kitimas: mirimas ir atsinaujinimas primityviam žmogui yra ne koks stebuklas, bet nuostabus ir spontaniškas vyksmas, kuris ir toliau nenustodamas turi vykti, turi karto-

tis. Gamta atgimsta, atgimsta ir žmogus. Tikėjimas į atgimimą, atsinaujinimą sąmoningiau ir plačiau išsivystęs aukštesnėse kultūrinių tautų religijose. Žmogaus palaidojimas yra tam tikros rūšies pasėjimas, duoklė žemei, iš kurios jis vėl atgims. Karu su miru sūnu laidojamos tam tikros gyvulių rūšys, kaip vaisingumo simboliai. Labai dažnai Lietuvos priešistorinių laikų kapuose sutinkame gaidžių, vištų, ožių ir kitokių gyvulių liekanas. Pačiuose pirmuose žinomuose žmonių kapuose (prie maždaug 100 000 metų — 300 000 metų) buvo surasta padėtų į kapą raudonos spalvos akmenų. «Audona spalva yra gyvybės, kraujo ir jėgos spalva. Šį paprotį sutinkame ir priešistorinėje Lietuvoje.

Lietuviškoji liaudis yra viena iš archaiškiausių, kuri laiko atžvilgiu labai ilgai, labai stipriai ir ryškiai yra išlaikiu

si gilios senovės pėdsakus. Visų su mirtimi ir laidotuvėmis susijusių papročių, apeigų, prietarų priežastis glūdi pirmiausia piktyjū, mirtį sukeliančių jėgų šalitime ir nuo jų apsisaugojime, o taipogi ir tolimesnės žemės gyvenimo užtikrinime ir tikėjime į metamorfozę pasikeitimą.

Mirtis pasireiškia visa naikinanti, pikta jėga. Ji naikina, deformuoja kūną, ji sukelia baimę, neįjaujamą. Prieš tą galingą desharmoningą gyvenimui vyksmą žmogus protestuoja. Jis ieško kaltininkų, jis ieško mirties priežasties, deda visas pastangas įvairiausiomis priemonėmis apeigų ir papročių pavidalu mirties jėgai kenkti, prieš ją apsisaugoti.

Kol mirusysis dar nepalaidotas, ypač pirmomis trimis gedulo dienomis, imamas visų priemonių mirčiai iš na-

mų pašalinti. Svarbiausios tam priemonės yra ugnis ir vanduo. Dėl to mirusiojo ir ligi šiai dienai dega ugnis, žvakės. Išnešus mirusį iš namų išpilami keli kibirai vandens ant kelio tam, kad piktoji mirusiojo galavaiduoklis daugiau nebegrįžtų, nesivaidentų. Geležiniai ar kiti kultiniai daiktai irgi apsaugoja, dėl to mirusiajam į kapą dedamos didelės avikirpinės žirklės, viršum kapo įbedamos geležinės ietys ar šermukšnio lazdelės, į kapą įdedami akmeniniai kirvukai. Démoniškoji mirties galia ypatingai reiškiasi tais atvejais, kai mirtis ateina nelaiku.

Mirusiųjų konservavimas, kuris sutinkamas daugelyje primityvių ir kultūrinių tautų ir kurio pėdsakus atsekame šių dienų lietuviškoje liaudyje, irgi skirtinas prie tos pat rūšies papročių, kurie kovoja su mirtimi, kūno sunykimu.

(B, D.)

Dr. Antanas Milius

Kas Yra Apokaliptinis Slibinas ir Kokie jo Bendradarbiai ir Veikimo Būda

«Paskui aš mačiau pasikelianti iš jūros žvėrį, kurs turėjo septynias galvas ir 10 ragų, ant jo ragų dešimtį vainikų ir ant jo galvų piktžodžių vimo vardus. Žvėris, kurį aš mačiau, buvo panašus į didį jį lušį, jo kojos, kaip lokio kojos, ir jo nasrai, kaip liūto nasrai. Slibinas davė jam savo jėgą ir didelę valdžią. Aš mačiau vieną jo galvą tartum mirtinai sužeistą, bet jo mirtinoji žaizda buvo pagydyta. Visa žemė stebėjosi žvėrimi, ir jie garbino slibiną, kurs davė valdžios žvėriui, ir garbino žvėrį, sakydami: Kas yra panašus į žvėrį? ir kas galės prieš jį kovoti? Jam buvo duota nasrai kurie kalbėjo puikybės žodžius ir piktžodžiavimus. Taip pat buvo jam duota kariauti prieš šventuosius ir juos nugalėti; ir buvo jam duota valdžios ant visų giminių, žmonių kuopų, kalbų ir tautų...»

Aš mačiau kitą žvėrį, pasikelianti iš žemės; jis turėjo du ragus, panašius į avilėlio, ir kalbėjo kaip slibinas. Jis vykdė pirmojo žvėries valdžią ir akivaizdoje ir padarė, kad žemė ir jos gyventojai garbintą pirmąjį žvėrį, kurio mirtinoji žaizda buvo pagydyta. Jis darė didelių ženklų, taip kad net ugnį iš dangaus nužengdino žemėn žmonių aki vaizdoje, ir suvedžiojo gyventojus žemėje ženklais... Jam buvo duota suteikti žvėries paveikslui dvasiā ir kad žvėries paveikslas galėtų kalbėti ir daryti, kad kurie tik žvėries paveikslo negarbins, būtų užmušami» (Apr. 13, 1-15). Tai nuostabūs ir be galo prasmingi šv. Jono Apreiškimo Knygos žodžiai! Didingais simboliais parodyta pasibaisėtinio slibino ir jo apgaulingų apaštalu pražūtinga veikla.

Visos didžiosios pasaulio religijos pripažįsta dvasinę būtybę, kuri priešinasi Visatos Kūrėjo valiai ir deda nuolatines pastangas paruošti žmoniui visokeriopą vergiją. Ta būtybė ebraiškai vadinasi satan — priešas, priešininkas. Graikai jai duoda vardą — diabolos — šmeižėjas; diabolėin — šmeižti. Naujame Testamente graikiškai žodis diabolos pavartotas 35 kartus ir reiškia velnią arba šetoną. Kiti pavadinimai daugiau ar

mažiau surišti su velnio sąvoka yra Apollyon, Beelzebub, Lucifer, Leviathan ir t. t.

Tikroji žmonijos istorija nežino tautos pradėdant nuo labai aukšto civilizacijos laipsnio ir baigiant primityviausia laukine tautele be religijos supraimo, be Aukščiausios Būties vienokiu arba kitokiu būdu išpažinimo. Kiekviena aukštesnio ar žemesnio laipsnio religija bando spręsti ir blogio bei nuodėmės problemą. Visais amžiais vargo blogio pasireiškimas žemėje žmonijos kūną ir sielą. Įvairių žemės tautų ir įvairios religijos blogio sukėlėjoms ir skleidėjoms laikė piktąsias dvasias, kurios priešinasi Kūrėjo nustatytai moraliniai ir fiziniai palaimingai sukurtai tvarkai ir paruošia žmonėms daugybę fizinių — kūno ligų ir dar daugiau dvasinių bei moralinių kančių.

Dieviškasis Apreiškimas labai aiškiai kalba apie piktųjų dvasių arba velnių esimą. Tai nusikaltę angelai ir pašalinti iš palaimintųjų buveinių. Jie yra žmonijos ašarų, kančių, karų, ligų ir mirties priežastis. Išminties knyga pažymi: «Dievas sukūrė žmogų nemirtingą, jį sutvėrė panašiu į savo paveikslą. Bet gi per velnio (neapykantą) pavydą įėjo į šį pasaulį mirtis». (Ism. 2-23-24)

Pasaulio Išganytojas vadina nupuolusį angelą; «melo tėvų» (Jn. 8,44). «šio pasaulio kunigaikščiu» (Jn. 12, 31. 14, 30), «nuo pradžios žmogūdžiu» (Jn. 8,44). «priešu» (Mt. 13,39), «stipriuoju» (Mt. 12,29), «nesvariają dvasia» (Mk. 3,30) ir taip toliau.

Velnijada turi savo hierarchiją: Taip moko Šv. Raštas. Kristus kalba apie demoną ir jo angelus (Plg. Mt. 5.4) ir apie šetono karalystę (Plg. Mt. 12.26). Kiekviena gi karalystė turi savo valdovą ir pavaldinius. Apreiškimo Knygoje skaitome apie slibiną ir jo angelus (Ef. 6, 11-12). Tautų Apaštalas primena efeziečiams: «Apsivilkite Dievo šarvais, kad galėtumete drąsiai stoti prieš velnio žabangas. Nes mūsų kova yra ne prieš kūną ir kraują, bet prieš kunigaikščius ir valdžias, prieš piktumo dvasias padangėse.» (B. D.)

Naujasis Žmogus

Mūsų laikais labai daug kalbama apie reikalingumą kitokio, geresnio žmogaus ir apie išugdymą tokio naujo tipo žmogaus.

Čia, Pietų Amerikos kraštuose, besiveržiančiuose iš atsilikimo ir tamsos į šviesą daug šnekama apie apsišvietusį, dvasia subrendusį ir kitų gėjų nebereikalingą žmogų. Komunistai didžiuojasi įsitaipsę «naujojo žmogaus

fabriką, tai yra jau moką šimtais ir tūkstančiais išleisti sovietinės rasės žmonių, visai skirtingų nuo esančių buržuaziniuose kapitalistų kraštuose.

Vakarai gi svajoja apie išauklėjimą viską pažįstančio, labai visuomeniško ir tikrai demokratiško žmogaus.

Šio sekmadienio Mišių Lekcijoje skaitome šv. Povilo laiške Efeziečiams, koks iš tikrųjų

jų turėtų būti naujasis žmogus pagal dieviškąjį Kristaus mokslą:

«Broliai, atsinaujinkite savo išmanymo dvasia ir apsilvilkite nauju žmogumi, kuris yra sutvertas pagal Dievą teisybėje ir tiesos šventume.»

Apsilvilkim s naujuoju žmogumi isreiškia atsiskyimą nuo senojo geidulingo žmogaus elgesiu; taip kaip nusivelkami seni, prakaitu ir rūkštimi dvokią drabužiai. Apsilvilkimas naujuoju žmogumi reiškia taip pat permainingumą norų, užsidedimą visai naujos galvosenos, tokios, kaip Dievas sutverdamas žmogų norėjo, būtent, tiesa persiėmusios galvosenos, teisingos ir šventos laikysenos...

Tai reikalauja mūsų dvasios ir išmanymo nuolatinio atsinaujinimo, nes kūnas, žemieji geiduliai ir pasaulis ją nuolat traukia į senąjį gyvulišką žmogų. Naujojo žmogaus laikysena įpareigoja jį visai kitokią elgesį su savo artimu. Užtat šv. Povilas Viešpaties vardu ir sako:

— Todėl, atmesdami melą, kalbėkite kiekvienas savo artimui tiesą, nes mes esame vieni kitų šarnariai. Jei rūstinatės — tai nenusidėkite; tegul saulė nenusileidžia ant jūsų rūstybės. Neduokite vietos velniui... Būkite vienas kitam maloningi, gailestingi; vienas kitam dovanokite, kaip ir Dievas dovanojo jums Kristuje. Jokia pikta kalba teneišina iš jūsų burnos; bet jei yra ko kia tinkama tikėjimui ugdyti,

Halina Didžiulytė Mošinskienė

VĒLINĖS

Aš eisiu keliu plačiuoju,
Per kalnynus aš eisiu. —
Skrisiu per vandenyną audringą,
Kregžde aš skrisiu. —

Aš pabučiuosiu žemę,
Gimtinės slenksti bučiuosiu,
Rankomis apjuosiu brangų kapą,
Kaip vijoklis apjuosiu.

Ir uždegsiu vaškinių žvakę,
Skausmą širdyje uždegsiu, —
Ir verksiu kaip našlaitėlė,
Kaip senas klevas aš verksiu.

Tada atplauks tėveio vėlė,
Taip tyliai atplauks,
Priglaus našlaitėlės galvelę,
Kaip gėlę prie lūpų priglaus,

Ir šnabždės man paguodos žodį.
Kaip vėjas šnabždės. —
Mirgės skaisčios vėlinių švieselės,
Senoje kapinėse mirgės...

Ir grįšiu keliu plačiuoju,
Ne į savo šalį aš grįšiu,
Parnešiu visiems žemės saują,
Gimtinės ilgesį parnešiu. —

Rusai ir kukurūzai - du atėjūnai

KAZYS JURGAITIS

Tuojuo po Kazachstano «plėšinių» Chruščiovo suvillojo kukurūzai. Tačiau kažkodėl kukurūzai nelydėjo nei dainos, nei muzika. Dar 1954 m. Chruščiovas ir kiti «mokslininkai» pradėjo įrodinėti, kad kukurūzai galima auginti iki poliarinio rato. Bet jo propagavimui pakako tik aibės plakatų ir cik «rekomendacijos». Ir 1955 m. pavasarį prasidėjo «masinė kukurūzų sėja».

DIRBO PO 28 VALANDAS
PER PARĄ..

Reikia pastebėti, kad kukurūzų auginimui Lietuvoje buvo duotas paties Chruščiovo nurodymas. O jam įvykdyti reikėjo daugelio vietinių partinių darbuotojų pastangų. Ra-

ji teneša malonės klausantiems...

Iš tikrųjų, jei mūsų laikų žmonės vykdytų tuos reikalavimus, tikrai taptų kitokiais žmonėmis: tiesiakalbais, teisingais, gailestingais savo artimui, kaip patys savimi besirūpinančiais, atleidžiančiais ir mylinčiais žmonėmis — vienu žodžiu — naujaisiais žmonėmis. Dėkime mes tad daug pastangų tapti tokiais naujaisiais žmonėmis. Taip prisidėsime daug prie savo ir kitų laimės, nugalėjimo modernaus žmogaus krizės ir išrišimo degančių modernųjų laikų klausimų.

P. D.

jonai tada dirbo, kaip išsireiškė Kelmės rajono pirmininkas Sprauņys, vos parašą besuraitąs buvęs Šiluvos zakristijonas, po 28 valandas per parą. Per visą žiemą buvo instruktuojami kukurūzų sėjėjai, augintojai, graudiniškai, instruktoriai instruktavo, rajkomai juos tikrino, ruošė ataskaitas, o vakarais visi posėdžiavo ir «dalinosi patyrimu».

DU KARTU ATSĖJO, BET NE GAVO NEI VIENO GRŪDO

Jau vien dėl įkyrumo kukurūzų, jo dar nesėję, žmonės praminė «svetimšaliu», «atėjūnu», «chacholu», «Nikitos kvietkeliu». Tais metais pava sarį Raseinių rajono «Nemuną» kolchoze, turinčiame bendrą 1700 ha plotą, pasėta 14 ha kukurūzų. Kelmės rajone Stalino vardo kolchoze — 17 ha. Kolchozas «Nemunus» ant ru kartu atsėjęs, negavo nei vieno daigo, o Stalino v. — te gavo tik iš 0,40 ha ploto... Ir panaši padėtis visoje Lietuvoje. Bet Nikita Chruščiovas traukė savo. Ir taip metai iš metų, iki šiandien.

KAS DIDESNIS AKIPLĖŠA: RUSAS AR KUKURŪZAS?

Dabartiniu laiku padėtis truputį pasikeitė «atėjūno» naudai. Jis jau bent pakenčiamai užauga. Bet kad jį būtų galima išauginti iki vaškinių burbuolių brandos, sėti kvadratinu lizdiniu būdu, tai net Nikita nesapalioja. Tą progą reikia pripažinti kiek gudresnį Chruščiovo nutarimą planuoti ne iš viršaus apačion, bet atvirkščiai. Čia, žinoma, kolchozai planuodami turi galvoj «soc išipareigojimus», bet vis dėlto šie planai realesni. Kukurūzai šiek tiek užauga, pv., vidutiniškai 1 m. — 1,25 m. augščio, neišleisdami burbuolių ir nupjaunami tik silosui. Negalima sakyti, kad dabartiniu metu jie duoda visur tik nuostolį. Po to, kai patirta, kad jų atsikratyti negalima, jam skiriama geriausia žemė ir dabar tik moterėlės, ravėdamo ar kaupdamo, padėjuoja: «Dieve, Dieve, kiek čia bulvių užaugtų!» Vyrui jau ir tą nutyli. Visiems aišku, kad betkuri kita kultūra duotų didesnę derlių už kukurūzus. Bet ką padarysi? Kas didesnis akiplėša: rusas ar kukurūzas? Abu vienodi, tik vienas vyresnis, kitas jaunesnis.

KUKURŪZAS VISKAM

«TINKA»

Iš Vilniaus atvežė pernai į Ariogalos rajono «Žingsnis pirmyn» kolūkių plakatą: «Kiaulės mėgsta kukurūzus». Kiaulių šėrėjos, pradedamos viena kita, kumšteli: juk tikrai mėgsta! Rajonų «mokslininkai», tvirtina, kad kukurūzus ir linus reikia sėti kuo anksčiau. Tuo tarpu visiems aišku, kad anksti pasėjus tiek linus, tiek kukurūzus, jie auga lėtai, juos užgožia piktžolės, arba nušalnoja. Bet nurodymas yra nurodymas. Tačiau

(pabaiga 6 pusl.)

KRISTAU, BUK MUS VALDOVU!

JAUNIMAS KVIEČIA
JAUNIMĄ

Salomėja Nėris

Lietuviškas priežodis sako: «Ką išmoksi, ant pečių nenešiosi». Dauguma lietuviško jaunimo S. Paulyje siekia mokslą. Vieni mokomės gimnazijose, komercinėse mokyklose, scientifiške, kiti jau Universitete. Vieni mokomės die nomis, kiti vakarais. Beveik visi turime progą pramokti ir svetimų kalbų: anglų, prancūzų, ispanų ir kitų.

Tačiau kitas lietuviškas priežodis sako: «Gražu yra svetimoms kalboms kalbėti, bet didelė gėda savosios gerai nemokėti».

Iki šiol daugelis galėjo pasiteisinti, kad neturėjo progos lankyti lietuvišką mokyklą. Bet dabar jau niekas negali tuo skustis. Neseniai Vila Zelinoje buvo suorganizuotos dvi grupės lietuviškų pamokų jaunimui, viena šeštadienį, kita sekmadienį. Paskutinį mėnu šeštadieninė grupė, tapo sujungti su Seno Malūno mokykla, ji veikia Moinho Velho, rua Abauna p. Tubelių namuose, ir antroji sekmadienį 11 val. Vila Zelinoje mokykloje prie bažnyčios.

Kodėl šios pamokos buvo organizuojamos?

Todėl, kad mes supratome, kad mokslo siekiantiems lietuvių vaikams neužtenka žinoti, kur randasi Lietuva, neužtenka kartais «maždaug» sušneškėti lietuviškai, ar per šventes scenoje pabūti su lietuviškais rūbais...

Mes privalome bent trum-

Saulutė pasuka į vakarus. Ilgyn
Šešėliai liepų sugula ant kelio,
Pro tvorą stiepiasi margi jurginai.
«Į kapines užsuksime, vaikeliai»

Lyg į svečius, lyg einame namo tai, —
Kur tiek brangi, tiek artimų — nutilusių...
Kapelis naujas čia, ten kryžius samanotas,
Tenai akmuo saulutėj šylasi.

Čia gui Steponas Prie šulinio
Jis vandenio sukaitęs atsigėrė. —
Čia kapas kunigo Užulėnio...
Motutė nuravi nuo jo geltą svėrė.

pa pažinti Lietuvos istoriją, literatūrą, liaudies meną, papročius ir t.t. Jeigu tuo įdomaujasi svetimtaučiai, nejaugi mums neįdomu! O taisyklingai, arba bent taisyklingai, parašyti laiškus giminėms ir Lietuvai ar kitus kraštus, ar nebūtų malonu?

Todėl jaunime, kviečiame, atvyk į šias pamokas. Prisijunk prie mūsų. Nei laiko su gaiši, nei pinigų išleisi. Nenusimink, jei mažai lietuviškai temoki — čia yra proga išmokyti daugiau. Mes laukiame, atvyk! Tuo pagerbsi savo tėvus, senelius ir Lietuvą!

JULIJA ŠIMONYTĖ

P. Cvirka

Žemaitis ir vokiečiai.

(tąsa)

Vokiečiai sutiko ir paleido žemaitį. Žemaitis užbėgo į vieną, antrą smuklę. Grįžęs po valandėlės pas vokiečių jam sako:

— Kokia bausmė manęs ne lauktų, o kol kas išgerkim po alutį.

— Ja, ja, išgert tai mes galime, — sutiko vokiečiai.

Kai smagiai abu išgėrė, užkandė ir kai atėjo lalkas mokė už vaises, žemaitis, praėdamas pro smuklininką, tik pasuko aplink savo galvą kepurę ir suriko:

— Me ke-ke!

— Me ke-ke! — jam atsakė smuklininkas, nepaimdamas

už vaises nė sulūžusio dvilėkio,

Paėjus galelį, žemaitis tempta vokiečių į antrą smuklę. Čia vėl abu išgėrė, privalgė kepsnių, o kai reikėjo mokėti, žemaitis tik apsuoko aplink savo galvą kepurę, sumekeno ožiu ožiu ir, nedavęs nė grašio smuklininkui, išėjo.

Vokiečiai užsigėdė išbandyti žemaičio kepurės burtus. Prašo jis žemaičio užėti į trečią smuklę. Tačiau ir trečioje smuklėje už valgius ir gėrimus iš žemaičio nieko nepaėmė. Vokiečiai ir prašo žemaičio, kad jam parduotų stebuklingą kepurę. Gavęs už seną nuvalkiotą kepurę šimtą auksinių, žemaitis švilpau-

damas nuėjo savo keliais.

Sulaukęs sekmadienio, vokiečiai pasikinkė bričką, susodino visą savo šeimą ir nudulkėjo į miestą. Jis visą savaitę degė nekantrumu parodyti namiškiams žemaičio kepurės galią. Nusivedęs visus į smuklę vokiečiai paliepė nešt geriausius gėrimus ir valgius.

— Ja, ja, jūs tik valgykite, gerkite, juk sakiau, kad šišon nieko jums nereiks mokėti! — ragino vokiečiai gimines ir pažįstamus

Stebėjosi namiškiai ir kaimynai, kai vokiečio dosnumu, nes iki šiol jį pažinojo kaip nepaprastai kietą ir žyktų žmogų.

Kai smagiai prisivaišinę, įsė už vokiečio draugai pakilo iš užstalės vokiečiai, praėdamas pro smuklininką du kartus pasuko aplink galvą kepu-

rę ir suriko:

— Me ke ke!

Smuklininkas iš pradžių tik baltomis pažiūrėjo į tokias girto išdaigas, bet kai vokiečiai bandė iššnešdinti, nieko nemokėjęs, šis ji nutvėrė už skverny:

— Ak, tu niekingas vokiečiai! Prisiptai, prisirijai, dar visą parapiją prigirdei, o dabar nori pasprukti. Greičiau krapštyk pinigus!

Taręs sau, jog smuklininkas bus nepastebėjęs jo kepurės burtų, vokiečiai dar kartą ją apsuoko aplink savo galvą. Netekęs kantrybės, smuklininkas jau ne juokais įsikišo į vokiečių:

— Greičiau užmokėk, ką praputęs čia tau ne kūtė, kad atsigėręs galėtum bliauti! Vokiečiai vis dar spyriavosi, sukindamas kepurę ir mėmliodamas.

— Ja, ja, bet tik tu pažiūrėk, ka šišon tau rodau... Ja, tik tu nebuk aklas!

Pasišaukęs savo padėjėjus, smuklininkas ėmė šutinti nedorėlį.

Gera išpertas vokiečiai no roms nenoroms buvo priverttas užsimokėti.

Patyręs tiek skriaudų, vokiečiai rimtai nusprendė žemaičiui atkeršyti. Vieną dieną ateina jis į žemaičio namus. O žemaitis, pamatęs vokiečių išnešė laukan visus molinius puodus, kiek tik jų turėjo, prigrūdo juos žolij, tarp žolijų pribėrė auksinių pinigų ir visus tuos puodus paimė ant tvoros mietų

(B. D.)

DR. ELIZIJUS DRAUGELIS ir PONIA.

Iš pat jaunų dienų Draugeliai pradėjo visuomeninį darbą. Studijų metais buvo aktyvūs ateitininkų sąjūdžio kūrėjai, suvažiavimų dalyviai ir vadai. Lietuvai atgavus nepriklausomybę dr. Draugelis užėmė visą eilę pačių aukščiausių valstybinių postų. Aktyviai visuomeninėje dirvoje reikėsi tremtyje ir Brazilijoje. Metų nėšta nepajėgė palaušti amžinai jaunos dvasios Nors susilpnėjusi sveikata neleisdžia visur kaip ankščiau dalyvauti, bet abudu skaito visam pasauliui leidžiamą lietuvišką spaudą, siūlojasi visuomeniniais reikalais ir ypač jaunimui. Mes didžiuojamės Draugelius turėdami savo kolonijos narių tarpe.

FABRICA DE MALHAS

Petras Šukys

gamina meniškus ir stiprius megstiaukus, rubelius naujagimiams ir kit.

Rua Jundiapéba, 45, Fone : 63-4258 Vila Zelina (arti R. Ibitirama ir Av. Zelina).

ALBINAS VASELIAUSKAS

SIUVÉJAS

GERAS DARBAS, NEBRANGIOS KAINOS
Lietuviams daroma nuolaidos 10 procentų ir padeda nupirkti medžiagas su nuolaidom
RUA AROUCHE 123, 1' andar, sala 7. Telef 34-0516
(Alfaiate iki 9 val. vakaro).

Jei nori nemokamai išmokyti rašyti mašinėle, kreipkis į

KOSTO MEŠKAUSKO mašinarščio kursas

Rua 24 de Maio, III aukštas.

Visiems lietuviams (ir lietuvių vaikams) p. Meškauskas pamokas duoda nemokamai.

GEROS ŽINIOSJAU GALITE PADĖTI SAVO ARTIMIESIEMS
LIETUVOJE IR SIBIRE

- * Skubiai išsiunčiamą aprangą, maistą, medžiagas, medžiagius, vilną, odą batams ir vaistus.
- * Turime visų medžiagų pavyzdžius!
- * Laike 6-8 savaičių siuntiniai pasiekia Lietuvą. Oro paštu 2-3 savaitės.
- * Siuntėjas gaus gavėjo parašų patvirtintą pakvitavimą.
- * Visi persiuntimo mokesčiai ir maitas apmokami čia. Gavėjas nieko neturi mokėti.
- * Siuntiniai pilnai apdrausti - žuvas gražiname pinigais arba pasiunčiame naują.

Kreipkitės pas:
Jonas Valavičius, R. Pe. Bened. de Camargo, 698, Penha Al. Bogusiauskas, R. Uranium, 240 - Brooklyn Paulista
Rašykite: Caixa postal 403 - São Paulo.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, - V. Prudente - Fone 63-5294
São PauloMedžiaga parduodama ir išsimokėjimui
Ateikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą**Casa Sprindys & Cia.**

PÇA. S. JOSÉ dos CAMPOS, 1 - V. ZELINA - TEL. 63-5915

Geležies isdirbiniai ir dažai viskas elektros įrengimui namu reikmens ir zaislai, įvairiausios devanos visoms progoms.

ESCRITORIO CONTABIL

Nascimento

Irmãos Nascimento

REG. C. R. G. SP. Nro 1.484

Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarko dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas - Nejudomo turto pardavimas
Av. Zelina, 831 - Vila Zelina - Tel. 63-7140 - S. Paulo

Skaitykite «Mūsų Lietuva»

ALEKSAS KALINAUSKĀS

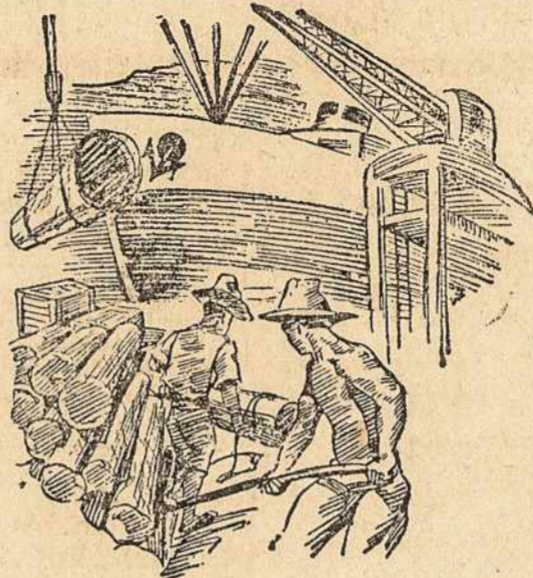
Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Residencia:

R. Joaquim Piza, 204

Raštinė:

R. 15 de Novembro, 244
4.º - Sala 7 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.**PRANAS & CIA. LTDA**

Madeiras em geral

SÉDE: Rua México, 98 - 9.º - sala 904 - Fone: 52-0229
Enderço Telegrafico: «CABIUNA»
Rio de Janeiro

Serraria «ITA» - Serra dos Aimorés - Município de Nanque - Estado de Minas Gerais

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

"SOFIJA"

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação)

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

- Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite -
Rua da Graça, 381 - casa 6 - Bom Retiro**MŪSŲ LIETUVA» GALIMA**

UŽSISAKYTI

Ir pr. enumeratą apsimokėti pas šiuos asmenis:

Stasio Saldžio krautuvėje,
Rua Clemente Alvares, 137,
Lapa.

Kun. J. Šeškevičius V. Zelinės klebonijoje,

B. Šukevičius (spaustuvėje)
Av. Zelina, 515.

J. Baužys Rua Manaias, 21,

P.P. Remenčius, Praça Carlos Gomes, 180 (prie Av. Liberdade),

J. Karpavičius, Av. S. João 233 (prieš centralinį paštą),

Juozas Matelionis, Rua Iatá, 26, Casa Verde,

Tėvą P. Daugintį S.J. prie S. Gonçalo bažnyčios, Pr. João Mendes,

K. Meškauską, Lapa, Rua Williams Speers; 700, arba Mašinarščio kursuose,

Vl. Pupienį, Rua Lituania 67, Mooca,

B. Tubelį ir Kučinską, Mocho Velho.

Stočkų Parquedas Nações.

«Mūsų Lietuvos» atstovai Rio de Janeiro yra kan. Zenonas Ignatavičius, Av. Paulo Frontin, 568, ir p. Uršulė Gaulienė, Rua General Pedra 351

SIUVÉJASPOVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhapiti, 47 - V. Zelina
(prasidėjo iš Av. Zelina, 595)

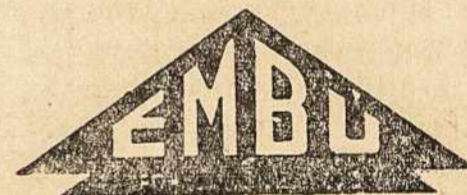
VIENINTELAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMŌS CARRIERI LTDA.

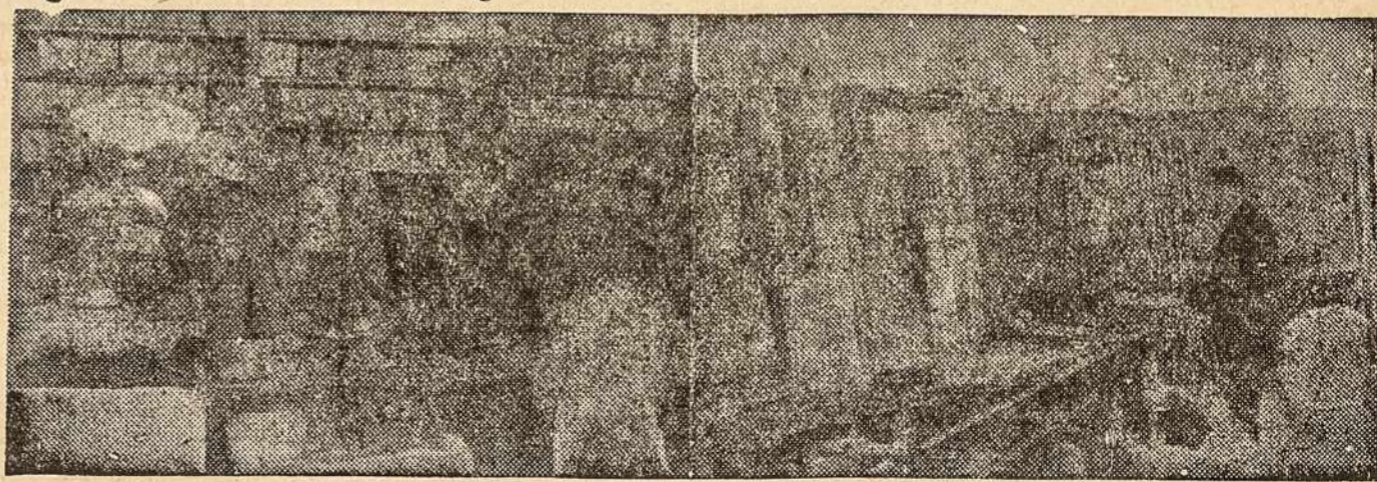
indoya vanduo yra labai žinomas gėrimas kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 - SÃO PAULO

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tiksliai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 34-C TEL. 63-3285 VILA ALPINA

Mūsų Lietuva

AV. ZELINA, 515 — CAIXA POSTAL 4118 — SÃO PAULO

Tėvė Dėmesini.

Visi tėveliai prašomi neužmiršti, kad šį sekmadienį 15 val. Šv. Juozapo Mokykloje įvyksta tėvų susirinkimas. Tikimasi, kad atsilankys daug tėvų.

— Šm. spalio 23 d. Hospital das Clinicas mirė «Mūsų Lietuvos» skaitytojas JUOZAS POLIKAITIS sulaukęs 55 metų amžiaus, kilęs iš Bučiūnų kaimo Kėdainių apskrities Vėlionis visą laiką gyveno Vila Anastazijoje ir jautriai prisidėjo prie kiekvieno lietuviško reikalo. Nulūdimė palikimą žmonai Onai, sūnų Juozą ir dukterį Sofiją.

24 spalio Vila Beloje mirė Katarina Sakatauskienė sulaukusi 66 metų.

— Pranešame visiems giminiams, draugams ir pažįstamiems, kad lapkričio 8 dieną 7 val. 45 min. Vila Zelinos Bažnyčioje bus laikomos gedulingos šv. Mišios už VIKTORJOS RAMANAUSKIENĖS sielą ir prašome atvykti pasiimti.

Juozas Ramanauskas

— Laikraščio prenumeratą apsimekėjo: Garbės prenumeratą ANTANAS VĖLYVIS iš Urugvajaus 1.000 cr. Prenumeratą Jonas Baranauskas 500 cr., Auseka 500 cr.

— Spalio 21 d. S. Paulo venų kolonija rengė revoliucijos 5 metų sukakties paminėjimą. Pagrindinis minėjimo kalbėtojas buvo sen. Padre Calazans, beto kalbėjo vienas dalyvavęs revoliucijoje ir vienas komunizmą pergyvenęs Kuboje. Programoje dalyvavo ir L.K.B. Choras. Choras pirmiausiai pagiedojo «Requiem» už tuos, kurie drįso pasipriešinti didžiausiam šių laikų pavergėjui rusiškam ko-

munizmui ir žuvo šioje nelygioje kovoje. Meninėje programoje išpildė dvi lietuviškas da nas ir vieną padainavo «bysui». Salėje buvo gausu publikos.

— Laiškai: J. Masiuliui, A. Grabauskui, H. Narbutaitei, E. Pupelienei, K. Navickienei, A. Pumpučiuui, J. Skorubskui, M. Vinkšnaitienei, P. Šukiui, A. Lazdauskui, I. Verbickui, A. Kuniškui, J. Lavėnui, A. Rimavičiui, V. Bogar, J. Valeikienei, O. Masienei.

— Šv. Mišios sekančią savaitę Vila Zelinos Bažnyčioje bus laikomos Pirmadienį 7 val. Moterų Draugijos sudėtinės už tėvus, 7,30 val. už Mirusias Maldos Apaštalavimo Nares, 8,15 val. už Baį Juzėną, antradienį 7 val. už sielas skaistyčioje (M D. sudėtinės), ir Katariną Sakatauskienę (7 dienos), 7,30 val. už Albiną Šimkūną, trečiadienį Visų Šventų Šventė, ketvirtadienį vėlinės (žiūrėk atskirą pamaldų tvarkaraštį), penktadienį pirmasis mėnesio penktadienis šv. 6 45, 7 30 ir 19,45 val. Šeštadienį 7 val. už Eleną Petraitienę (dvejos).

— Pranė Paulauskaitė Ruginienė, R. Julia da Costa, 1833 paieško Jono Moko, kilusio iš Aleksoto, Brazilijon atvykusio 1927 m. apsigyvenusio Mokoja.

— VLADAS PUPIENIS su šeima iš Moko persikėlė gyventi į V. Belos mokyklą. Gyvendamas Mokoje p. Pupienis kas penktadienį parveždavo laikraštį. Už talką Jiam Mokoš džiausi dėkojame. Toliau Mokoš skaitytojams laikraštį parvežti pažadėjo Andrius Pupienis.

BROLIŲ SUSIRINKIMAS

Šį sekmadienį tuo po Sumos šaukiamas Šv. Juozapo Vyrų Brolijos susirinkimas svarbiems reikalams aptarti.

IRENA ADOMAVIČIŪTĖ, duktė Balio ir Onos Adomavičiū ir ALOYZAS KUNIŠKIS, sūnus Antano ir Marijos Kuniškių šį šeštadienį 17 val. 45 min. Vila Zelinos Bažnyčioje priims moterystės sakramentą. Irena ilgus metus buvo Lietuvių parapijos vargoninkė, talkininkavo chorui, dirbo su ateitinių kais. Aloyzas lankė Bom Retiro lietuvišką mokyklą ir Amerikoje pagarsėjo kaip geras lietuvių futbolo žaidikas. Šliūbas bus su šventom Mišiom. Mišių metu giedos L.K.B. Choras. Jaunuosius palaimins tėv. Jonas Bružikas S. J.

UZUOJAUTA

Gilias liūdesio valandoje mirus Dr. Jono Basanavičiaus Vardo Lietuvių Globėjų nariui JUOZUI POLIKAIČIUI, jo žmonai, sūnui ir dukterei reiškiamo nuoširdžiausią užuojautą.

Dr. Jono Basanavičiaus Mokyklos Globėjai

LIETUVIŲ SAJUNGOS BRAZILIJOSJE NARIŲ ŽINIAI

LSB Valdyba praneša, kad šių metų lapkr (novembro) 12 dieną 15,30 val. (3 30 p.p.) Vila Bela rūmuose, rua Santo Amazio 57, įvyks LSB narių susirinkimas įvairiems Sąjungos reikalams aptarti.

Nesurinkus nurodytu laiku kvorumui po pusės valandos bus skelbiamas antras susirinkimas ir skaitysis teisėtu bent kuriam narių skaičiui dalyvaujančiam.

Beto LSB Valdyba įspėja, kad tik tie nariai kurie apsimekėjo nario mokesį, galės dalyvauti sąjungos reikalų sprendime. Todėl nariai yra prašomi apsimekėti nario mokesį iki susirinkimo dienos pas Sąjungos išdžininką p. Jodelį darbo valandomis, rua Inacio 20 Vila Zelijoje.

LSB Valdyba

PAMALDOS

Šį sekmadienį Kristaus Valdovo Šventė Rinkliava bažnyčioje katalikiškos akcijos reikalams.

1 lapkričio (treči dieni) Visų Šventųjų Šventė, Šv. Mišių tvarka kaip sekmadieniai. Po 3 mos bus procesija už mirusius. (Ši procesija pagal

Straipsnio tęsinys iš 3 puslapio bus spausdinamas sekančiam numeryje.

lieuvišką paprotį buvo daroma kapuose) Jei bus gražūs oras procesija bus daroma šventoriuje.

Prieš vakarines pamaldas bus kalbamas Rožančius už mirusius (braziliškai).

Ketvirtadienį. Vėlnių diena. Šv. Mišios 6 val. 6 val. 7 val. 8 val. 8,30 val. 9 val. 11 val. 19 val.

10 val. 30 min. bus kalbamas rožančius už mirusius (lietuviškai).

Po vakarinių mišių procesija už mirusius. Vokelius sudėtinėms Šv. Mišioms galima pasimti šį sekmadienį.

PADĖKA

Šiuo turiu garbės ir džiaugsmo išreikšti nuoširdžiausią padėką kap. JUOZO ČIUVINSKO šeimai, kad mane ligoninėje priėmė poilsio ir sveikatos sustiprinimo dienomis į savo vartinę S. Vicente priemonę, kur išbuvaus išsisa mėnesį labai rupestingai globojamas ir valginamas.

Dėkingas misijonierius

kun. Jonas Bružikas S. J.

Lietuvi Klausyk ir remk

LIETUVISKA PROGRAMA

kuri yra transliuojama kiekvieną sekmadienį, 14 val. per RADIO NOVE DE JULHO, trumpomis 31 metro bangomis.

Patarimus, aukas siųsti šiuo adresu Mons. P. Ra-gažinskas, caixa Postal 4118. São Paulo.

SIUNTINIAI į visus Sovietų Sąjungos kraštus, po 5, 10, 15 ir 20 kilogramų, su apmokėtu muitu. Gavėjas nieko nemoka. Siunčiami taip pat maisto siuntinukai.

Iš Londono Standartiniai paketai Kaėdoms pigia kaina. Muita ir persiuntima padarome palengvintom salygom Turime atstovavimui Lietuviu Bendrove Anglijoje.

Turime medžiagų pavyzdžius. Šie siuntiniai bendrai adresatą pasiekia per 42 dienas. Iteikiant gavėjas pasirašo gavimo kvitą. Persiuntimas garantuojamas šimtu procentų.

Praça da Sê, 399, 4-tas aukštas, salė 404, Fone 33-4963 ir 36-8530

Gera kokybė, pigiau kaip kitur, greitas įteikimas, mandagus patarnavimas tikrai

ANTANO PAVILONIO

Manufatura de «Botões Estrela»

Rua Prof. Gustavo P. de Andrade, 116, caixa postal 4118 - Vila Zelina, Tel. 63-4130 São Paulo.

Čia yra didžiausias pasirinkimas, dideliais ir mažesniais kiekiais, įvairiausių rūšių ir spalvų guzikų ir lietsargiams dalių.

Escritório Contábil Vila Zelina S/C Ltda.

(REGISTRADO NO C.R.C.)

RAPIDEZ — HONESTIDADE — PREÇOS MODICOS

Horário: das 8 às 19 horas

Aberturas de firmas - Encerramentos de firmas - Transferências de firmas - Contratos na Junta Comercial - Distratos na Junta Comercial - Registros de firmas na Junta Comercial - Escritas com contabilidade em geral - Escritas fiscais em geral - Contratos de locações - Cartas de fiança - Seguros de fogo - Seguros de acidentes - Requerimentos em geral - Defesas e recursos

PRAÇA SÃO JOSÉ DOS CAMPOS, 8 - SALAS 1 E 2 - FONE: 63-6005 - VILA ZELINA - SÃO PAULO

(pabaiga iš 1 pusl.)

čiu statyboje, geležkelių elektrifikacijoje ir kitose srityse. Nes Rusijos pastangos sukongcentruotos karo ir sunkiosios pramonės vystyme. O kaip jų gyventojai maitinasi, kuo aprenkti (nežiūrint neabejotinos pažangos ir toje srityje), negali būti nei palyginamo su Vakarais.

Pavojus taikai yra ne tame kad Rusijos pramonė ir gerbuvis auga. bet tame, kad vieną dieną rusų vadai gali pasi duoti jų pačių propagandos hipnozei. Itekėdami kad jie yra ištikrųjų pasaulyje galingiausii, ir tada gali įvykti garšioji «apskaičiavimo klaida» pradedant karą.

Esant taikai, neišvengiamo istorinio proceso eigoj komu nizmo nualinti progresyviai kraštai. dėka to progreso, savaine reliatyviai nusilps ir nuvys kaip rudens lapai

Tad tikroji pergalė ir karo galybė, kuri užtikrina laisviems vakarams ateitį yra jų kultūros ir pramonės nuolatini progresas: technologinių procesų ir technikos pažanga, pramonės nepaprastas augimas (nes visame pasaulyje pramonė auga nepaprastu tempu, milžiniški fabrikai auga, kaip grybai po lietaus.) Vakarų Europos pramonės augimas yra beveik du syk didesnis, kaip Rusijoj: ar tai imant metinj augimą procentais, kaip nacionalinj produką brutto, ar procentais «per capita» visi skaičiai yra rusų nenaudai ir Rusijos komunistini oligarchija tai slepia nuo ta tos.

Kol kas rusų imperijos gyventojai, matydami viduj savovo pramonės augimą, su nepaprastai išpusta propaganda laimėjimams pagaršinti, nežino, kad tikrumoj vis sa Sovietija, su visom respublikom, kolonijom ir satelitais, su visu «progresu» ir visomis rakėtomis, su Gagarinu ir Titovu, vis daugiau atsilieka nuo laisvojo pasaulio progreso Partija ir valdzia tikina gyventojus, kad pas juos progresas esąs didžiausias pasaulyje ir žymiai didesnis negu supuvusiųose Vakaruose, kurie merdi beviltiškoje apatijoje ir pamažu visai sunyks (nors tikrumoj vaizdas yra visai kitoks).

Ir kas gi bus tada, kai gyventojų dauguma įsitikins kad monopolistų komunistų naujaji klasė nesako jiems visos tiesos, ir ją slepia?

Kas bus tada, kai jiems bus aišku, kad sovietų biurokratiniai trustai nepajégia ne tik perviršyti, bet ir pasivyti Vakarų? Čia ir slypi tikroji neabejotinos pergalės Vakarų bazė. Ir ateis laikas, kad komunistų religijos dogmos, kartu su visais marksizmo klasikalais, kartu su viduramžiu alehimijos akmeniu, bus padėtos įkuriozų archyvą.

Kalėdos artėja,

ir Tamsta galvoji, ką pasiųsti švenčių progą giminėms į Lietuvą

Geriausia dovana — angliškos medžiagos, kurias galima užsakyti pas Madaleną Vinkšnaitienę: R. Barão do Pirai, 65 Vila Zelina